

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาที่นี่เพื่ออยู่ในการจดจำระลึกถึงและเผาบาปของลูก ดังนั้นใส่ใจอย่างเต็มที่เพื่อที่โยคะของสติปัญญาของลูกจะไม่มีผล (สูญเปล่า)
- คำถาม:** กิเลสที่ละเอียดอ่อนใดที่สร้างความยากลำบากในเวลาสุดท้าย?
- คำตอบ:** หากมีกิเลสของความละโมภแม้กระทั่งในรูปที่ละเอียดอ่อน หากลูกสะสมและเก็บบางสิ่งไว้กับลูกอันเนื่องจากความละโมภ ลูกจะจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้ายและสร้างความยากลำบากบางอย่าง เหตุนี้เองบาปจึงพูดว่า ลูกๆ อย่าได้เก็บสิ่งใดไว้กับลูก ลูกต้องหลอมรวมความคิดทั้งหมดและปลุกฝังนิสัยของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ดังนั้นฝึกฝนที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ

โอม ชานติ บาบาเตือนลูกๆ ทุกวัน ให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเพราะสติปัญญาของลูกๆ เร่ร่อนไปที่นั่นที่นี่ ในหนทางของความไม่รู้ ขณะที่กำลังรับฟังเรื่องราวทางศาสนาฯ สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนออกไปภายนอก ที่นั่นเช่นกันสติปัญญาเร่ร่อนไปทุกแห่ง เหตุนี้เองจึงบอกลูกๆ ทุกวัน ให้มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า ใส่ใจต่อสิ่งที่เราพูดและซึมซับสิ่งนั้น ใส่ใจกับคำพูดนั้นที่กล่าวไว้ในคัมภีร์ ที่นี่พ่ออธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณว่า ลูกๆ นักเรียนทั้งหมดต้องนั่งที่นั่นในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ซึ่พบาบามาที่นี่เพื่อสอนลูก ไม่มีวิทยาลัยอื่นใดที่พวกเขาคิดว่าซึ่พบาบากำลังสอนพวกเขา โรงเรียนเช่นนั้นต้องคงอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเท่านั้น ลูก นักเรียนกำลังนั่งอยู่ที่นั่นและลูกเข้าใจว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมาที่นี่เพื่อสอนลูก ซึ่พบาบามาเพื่อสอนเรา สิ่งแรกที่ท่านอธิบายคือ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืมหืมแล้วแล้ว เหตุนี้เองพ่อจึงเตือนลูก หากลูกจะอธิบายแก่ใครบางคน สิ่งแรกที่ลูกต้องอธิบายคือ ใครคือพระเจ้าและพระเจ้าอยู่ที่ไหน? ใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้จัดความทุกข์และผู้ให้ความสุข? ทุกคนจดจำท่าน เมื่อพวกเขามีความยากลำบาก, พวกเขา ก็พูดว่า โอ พระเจ้าได้โปรดเมตตาเถิด! เมื่อผู้คนที่ต้องการที่จะได้รับการปกป้อง พวกเขา ก็พูดว่า โอ พระเจ้า! โอ พระเจ้า! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์เถิด! ทุกคนมีความทุกข์ ลูกรู้ว่าแน่นอนที่ยุคทองนั้นถูกเรียกว่าดินแดนแห่งความสุขและยุคเหล็กถูกเรียกว่าดินแดนของความทุกข์ ลูกๆ รู้สิ่งนี้, แต่มายาก็ทำให้พวกเขาลืมหืม ระบบของการให้แรงบันดาลใจลูกให้หนึ่งในการจดจำระลึกถึงนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เพราะมีผู้คนมากมายที่ไม่มีการจดจำระลึกถึงเลยตลอดทั้งวัน พวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงแม้กระทั่งหนึ่งนาที ดังนั้นจึงทำให้พวกเขาหนึ่งที่นี่เพื่อให้แรงบันดาลใจพวกเขาที่จะจดจำระลึกถึง ลูกได้รับวิธีการของการอยู่ในการจดจำระลึกถึงเพื่อที่การจดจำระลึกถึงนั้นจะกลับมามั่นคง เราต้องกลับมาสโตประธานด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อได้บอกถึงวิธีการที่จริงแท้ขั้นหนึ่งแก่ลูกเพื่อจะกลับมาสโตประธาน เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาและบอกวิธีการแก่ลูก ลูกๆ นั่งที่นั่นในความสงบเมื่อลูกมีโยคะกับพ่อ หากโยคะของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นี่ ลูกก็ไม่อยู่ในความสงบ ซึ่งหมายความว่าลูกไม่มีความสงบ ตลอดเวลาที่โยคะของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นี่ก็สูญเปล่า เพราะบาปของลูกไม่ได้ถูกตัดออกไป โลกไม่รู้ว่าบาปจะถูกตัดออกไปได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนมาก พ่อได้บอกลูกแล้วว่า จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ดังนั้นในช่วงเวลาที่เส้นด้ายของการจดจำระลึกถึงของลูกมีการเชื่อมโยงก็จะมีความสำเร็จ หากสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นี่แม้เพียงเล็กน้อย เวลานั้นก็สูญเปล่าและไร้ผล คำแนะนำของพ่อคือ ลูกๆ จดจำพ่อ! หากลูกไม่จดจำพ่อนั้นก็ไร้ผล อะไรจะเกิดขึ้นผ่านสิ่งนั้น? ลูกจะไม่กลับมาสโตประธานอย่างรวดเร็ว และแล้วนิสัยก็จะยังคงปลุกฝังและยังคงเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ ดวงวิญญาณรู้ถึงบาปที่เขาทำในชาติเกิดนี้ แม้ว่าใครบางคนจะพูดว่าพวกเขาไม่ได้จดจำบาปเหล่านั้น บาบาพูดว่า ลูกจดจำทุกสิ่งตั้งแต่อายุสามถึงสี่ขวบ ลูกไม่ได้ทำบาปมากมายในตอนเริ่มต้นเท่ากับที่ลูกทำในภายหลัง แต่ละวันดวงตาของลูกก็เฝ้าแต่กลายเป็นดวงตาอาชญากร มันจะกลับมาลดลงไปสององศาในยุคเงิน ใช้เวลานานแค่ไหนที่พระจันทร์จะลดลงไปสององศา? มันจะลดลงไปเรื่อยๆ ที่ละน้อย ในเวลานั้นพระจันทร์ก็กล่าวได้ว่าเต็ม 16 องศาสมบูรณ์ นี้จะไม่พูดถึงพระอาทิตย์ สำหรับพระจันทร์เป็นเรื่องของหนึ่งเดือน, ในขณะที่ที่นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวงจร แต่ละวันลูกก็เฝ้าแต่ลงมารเรื่อยๆ และแล้วลูกก็ไต่ขึ้นไปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง และแล้วก็ไม่มีเวลาจำเป็นสำหรับลูกที่จะมีการจดจำระลึกถึงเพื่อที่จะไต่ขึ้นไป หลังจากยุคทองลูกก็ต้องลงมา หากลูกจะจดจำในยุคทอง ลูกก็จะไม่แม้กระทั่งจะลงมา อย่างไรก็ตามละครลูกต้องลงมา และเหตุนี้เองที่ลูกไม่จดจำอะไรเลย ลูกต้องลงมาอย่างแน่นอน และแล้วพ่อก็แสดงให้เห็นถึงวิธีการของการจดจำระลึกถึง เพราะลูกต้องไต่ขึ้นไป พ่อมาและสอนลูกในยุคบรรจบพบกันว่าสภาพของการขึ้นไปเริ่มต้นแล้วในเวลานี้ และแล้วเราก็ต้องไปสู่ดิน

แดนแห่งความสุขของเรา พ่อพูดว่าเวลานี้ลูกต้องไปสู่นดินแดนแห่งความสุข และตั้งนั้นจงจดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณจะกลับ มาสโตประธานด้วยการมีการจดจำระลึกถึง ลูกนั้นแตกต่างไปจากโลกนี้ ดินแดนสุขาวดีนั้นแตกต่างจากโลกนี้อย่าง ลื่นเชิง ดินแดนสุขาวดีนั้นเคยคงอยู่ก่อนหน้า แต่ไม่คงอยู่ในเวลานี้ เนื่องจากการยึดระยะเวลาของวงจร, ทำให้พวกเขา หลงลืมสิ่งนี้ เวลานี้ลูกๆ ได้พบว่าดินแดนสุขาวดีอยู่ใกล้มาก มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก เมื่อมีบางสิ่งขาดหายไปในการจาริก แสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกก็คิดว่ายังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่ ไม่มีการจาริกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมาก เท่าที่ควร ลูกสามารถทำให้สาสน์ไปถึงทุกคนได้ตามแผนของละคร หากลูกไม่ได้ให้สาสน์แก่ผู้อื่น นั่นก็หมายถึงว่าลูกไม่ ได้ทำงานรับใช้ ลูกต้องให้สาสน์ไปถึงทั่วทั้งโลก: พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ผู้ที่ศึกษาก็จะรู้ว่า มีเพียงคัมภีร์ก็เตเดียวเท่านั้นที่มีการกล่าวถึงคำพูดที่สูงส่งนี้ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็กล่าวว่า คำพูดเหล่านั้นเป็นของพระเจ้า ศรีภุชณะ และตั้งนั้นพวกเขาจะจดจำผู้ใด? แม้ว่าพวกเขาจะกราบไหว้บูชาชีวา พวกเขาก็ไม่ได้มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำ นี้เพื่อที่จะสามารถทำตามศรีภุชได้ ในเวลานี้ลูกกำลังได้รับคำแนะนำของพระเจ้า ในขณะที่ก่อนหน้านี้ลูกได้ทำคำแนะนำ ของมนุษย์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างทั้งสอง มนุษย์บงการจิตใจบอกว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง ในเวลาเดียวกัน ในขณะที่การขึ้นของพระเจ้าบอกว่า ไม! พ่อพูดว่า พ่อได้มาเพื่อก่อตั้งสวรรค์และตั้งนั้นที่นั่นคือนรกอย่าง แน่นอน ก็เลสทั้งห้าคงอยู่ในทุกคนที่นั่น นี่คือโลกที่มีกิเลสและตั้งนั้นพ่อจึงมาเพื่อทำให้โลกปราศจากกิเลส ผู้ที่กลายเป็น ลูกของพระเจ้าไม่สามารถมีกิเลสเหล่านี้ได้ พวกเขาได้แสดงรูปภาพของราวันที่มีสิบหัว ไม่มีใครที่จะพูดว่าโลกของราวัน ปราศจากกิเลส ลูกรู้ว่าในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันและมีกิเลสทั้งห้าในทุกคน ในยุคทองมีอาณาจักรของรามและไม่มี กิเลสเลย ในเวลานี้ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมาก ร่างกายสัมผัสกับความทุกข์ทรมานอย่างมาก นี่คือดินแดนของความทุกข์ ในดินแดนของความสุรางกายไม่สัมผัสกับความทุกข์ใดๆ ที่นี้โรงพยาบาลมากมายก็เต็ม การเรียกสถานที่นี้ว่าสวรรค์จึง เป็นความผิดอย่างยิ่ง ตั้งนั้นลูกต้องเข้าใจและแล้วจึงอธิบายแก่ผู้อื่น การศึกษา(ทางโลก)เหล่านั้นไม่ได้เป็นไปเพื่อการ อธิบายให้แก่ผู้อื่น ลูกสอบผ่านและเริ่มทำงาน ที่นี้ลูกต้องให้สาสน์แก่ทุกคน พ่อผู้เดียวนั้นจะไม่ให้สาสน์นี้ ผู้ที่ฉลาดอย่างมากก็ถูกเรียกว่าครู ผู้ที่ฉลาดน้อยกว่าก็ถูกเรียกว่านักเรียน ลูกต้องให้สาสน์กับทุกคน ถามพวกเขาว่า คุณรู้จักพระเจ้า หรือไม? ท่านคือพ่อของทุกคน ตั้งนั้นสิ่งหลักคือการให้คำแนะนำของพ่อเพราะไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อคือผู้เดียวที่ทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์ ทั้งโลกบริสุทธิ์และมีเพียงบาร์ดในสิ่งนั้นเท่านั้น ไม่มีผู้คนของศาสนาอื่นสามารถพูด ว่าพวกเขาเข้าไปสู่โลกใหม่ พวกเขาเชื่อว่าบางคนคงอยู่มาก่อนหน้าพวกเขา พระคริสต์ก็จะเข้ามาในใครบางคนอย่าง แน่นอนด้วยเช่นกัน จะมีใครบางคนคงอยู่มาก่อนเขาอย่างแน่นอน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่า พ่อเข้ามาในร่างนี้ของบราห์มา ไม่มีใครเชื่อว่าพ่อเข้ามาในร่างของบราห์มา อ้า! แต่บราห์มินก็เป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน บราห์มินจะมาจากที่ไหน? พวกเขาจะมาจากบราห์มาอย่างแน่นอน อัจชะ ลูกเคยได้ยินเรื่องของพ่อบราห์มาหรือไม่? ท่านคือปู่ของปู่ของปู่ ท่านไม่มี พ่อทางร่างกาย ใครคือพ่อทางร่างกายของบราห์มา? ไม่มีใครสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ บราห์มาได้รับการจดจำ ท่านคือพ่อ ของปวงประชาด้วยเช่นกัน ในท่านองเดียวกันลูกพูดถึงชีพบาบาผู้ไม่มีตัวตน ใครคือพ่อของท่าน? และแล้วใครคือพ่อของ ประชาบิดาบราห์มาที่มีร่างกาย? ชีพบาบาไม่ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู ผู้นี้ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู มีคำกล่าวว่าชีพบาบาได้นำผู้ขึ้นมา เลี้ยงดู จะไม่กล่าวว่าชีพบาบาได้นำวิชฌูมาเลี้ยงดู ลูกรู้ว่าบราห์มากลายเป็นวิชฌู ท่านไม่ได้ถูกนำมาเลี้ยงดู ช่าง ก้าไม่ได้มีบทบาทใดๆ บราห์มากลายเป็นวิชฌูและวิชฌูกลายเป็นบราห์มา นี่คือวงจรของ 84 ชาติเกิด แล้วช่างก้ามาจาก ไหน? สิ่งสร้างของเขายู่ที่ไหน? มีสิ่งสร้างของพ่อ ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ในขณะที่สิ่งสร้างของบราห์มาคือ มนุษย์ทั้งหมด ตั้งนั้นสิ่งสร้างของช่างก้าอยู่ที่ไหน? โลกมนุษย์ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นผ่านช่างก้า พ่อมาที่นี้และอธิบายทุกสิ่ง เหล่านี้ แต่ทั้งที่เป็นเช่นนี้ลูกก็ลืมสิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า สติปัญญาของแต่ละคนนั้นตามลำดับกันไป ยิ่งลูกมีสติปัญญา (ปัญญา)มากเท่าไร ลูกก็จะยังสามารถซึมซับคำสอนของครูได้มากเท่านั้น นี่คือการศึกษาก็ที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกประกาศ สิทธิในสถานภาพตามลำดับกันไปตามวิธีการที่ลูกศึกษาเล่าเรียน แม้ว่าจะเป็นการศึกษาเดียวกันที่เปลี่ยนจากมนุษย์ไป เป็นเทพ,ราชวงศ์ก็ถูกสร้างขึ้นมา สิ่งนี้ควรจะไปในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพใดด้วยเช่นกัน ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นราชา ราชาก็ต้องการสาวใช้และคนรับใช้ด้วยเช่นกัน ใครจะกลายเป็นสาวใช้และ คนรับใช้? ลูกสามารถเข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน แต่ละคนจะมีสาวใช้และคนรับใช้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายาม ของพวกเขา ตั้งนั้นลูกไม่ควรศึกษาเล่าเรียนในลักษณะเช่นนั้นที่ลูกจะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้เป็นเวลาชาติแล้วชาติ เล่า ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสูงส่ง ตั้งนั้นนั่นมีความสงบที่แท้จริงในการจดจำระลึกถึงพ่อ หากสติปัญญา ของลูกเร่ร่อนไปที่นั่นที่นั่นแม้แต่เล็กน้อยเวลาที่จะสูญเปล่าและจะมีรายได้น้อยกว่า ลูกจะไม่สามารถกลับมาสโตประธานได้ ได้มีการอธิบายแล้วด้วยเช่นกันว่า ในขณะที่ลูกเฝ้าแต่ทำงานด้วยมือของลูก ลูกต้องจดจำพ่อด้วยหัวใจของลูก เพื่อที่จะ ทำให้ร่างกายมีพละนามัยที่ดี ลูกอาจจะท่องทวารี่ไปทั่วแต่ขอให้มีการจดจำระลึกถึงพ่อในสติปัญญาของลูก หากลูกมีใคร บางคนอยู่กับลูก ลูกต้องไม่ซุบซิบนินทา หัวใจของแต่ละคนเป็นพยานในสิ่งนี้ บาบออธิบายว่าลูกควรที่จะท่องทวารี่ไปทั่วใน

สภาพเช่นนั้น นักบวชก็เดินในความเงียบอย่างแท้จริง ลูกๆ ไม่ได้พูดถึงความรู้ตลอดเวลา ดังนั้นจงทำให้ตนเองนิ่งเงียบ และแข่งขันในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา ตัวอย่างเช่น บาบาวุฒว่า เมื่อลูกกำลังรับประทาน, ให้นิ่งและรับประทานในการจดจำระลึกถึง ดูสารทของลูก บาบา(บราห์มา)บอกลูกเกี่ยวกับสารทของท่านเองและท่านล้มการจดจำระลึกถึงอย่างไร พ่อ(บราห์มา)พยายามที่จะจดจำบาบา(ชีพบาบา)และนั่นพูดกับบาบาว่า บาบา ฉันจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดเวลา ท่านแค่หยุดการไอและลดน้ำตาลของฉัน พ่อได้บอกลูกถึงความเพียรพยายามของตนเอง แต่พ่อก็ลืมที่จะจดจำ ดังนั้นการไอจะลดลงไปได้ได้อย่างไร? พ่อบอกลูกอย่างซื่อสัตย์ถึงการสนทนาที่พ่อมีกับบาบา(ชีพบาบา) บาบา(บราห์มา)บอกลูกๆ แต่ลูกๆ ก็ไม่ได้บอกพ่อ(ชีพบาบา)เพราะลูกอาย เมื่อลูกกวาดพื้นหรือทำอาหาร ทำสิ่งนั้นในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาและลูกจะได้รับพลัง วิธีการนี้เป็นสิ่งจำเป็นด้วย ลูกจะได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึง ผู้อื่นก็จะถูกดึงด้วยเช่นกัน มีแรงดึงดูดต่อกันและกัน ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไรก็จะยิ่งมีความเงียบสงบมากเท่านั้น ตามละครจะมีอิทธิพลของกันและกัน การจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงมีคุณประโยชน์อย่างมาก ไม่มีมีความจำเป็นที่จะพูดโกหกเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกเป็นลูกๆ ของพ่อที่แท้จริงและดังนั้นลูกต้องก้าวไปข้างหน้าด้วยความซื่อสัตย์ ลูกได้รับทุกสิ่ง ลูกได้รับอำนาจในการปกครองโลก ดังนั้นเหตุใดลูกจึงละโมภและสะสมสำหรับ 10 ถึง 20 ผืนเล่า? หากลูกยังคงสะสมสิ่งต่างๆ มากมายอยู่เรื่อยๆ ลูกจะจดจำสิ่งเหล่านั้นในช่วงเวลาของความตาย เหตุนี้เองจึงมีการให้ตัวอย่างว่า ภรรยาของเขาบอกให้เขาทิ้งไม้เท้าของเขา ไม่เช่นนั้นเขาจะจดจำสิ่งนั้นในเวลาสุดท้าย ไม่ควรจะจดจำสิ่งใด ไม่เช่นนั้นแล้วลูกกำลังสร้างความยากลำบากให้กับตนเอง ด้วยการพูดเท็จลูกก็สะสมบาปถึง 100 เท่า คลังสมบัติของชีพบาบาเต็มเปี่ยมอยู่เสมอ ดังนั้นจึงไม่จำเป็นเลยสำหรับลูกที่จะเก็บไว้มากมาย หากใครบางคนถูกขโมยทุกอย่างไป เขาก็ได้รับทุกสิ่ง ลูกๆ ได้รับอาณาจักรจากพ่อ ดังนั้นลูกจะไม่ได้รับเสื้อผ้าฯลฯ หรือ? เพียงแค่ไม่มีค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เพราะผู้เป็นแม่ที่อ่อนแอและไร้เดียงสาคือผู้ที่ช่วยในการก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้นเงินทองของพวกเขาไม่ควรจะสูญเปล่าไปเช่นนั้น พวกเขาดูแลลูกและดังนั้นเป็นหน้าที่ของลูกที่จะดูแลพวกเขา มิฉะนั้นจะมีการสะสมบาปถึง 100 เท่าบนศีรษะของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลาของการนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ สติปัญญาของลูกไม่ควรจะเร่ร่อนไปที่นั่นและที่นั่นแม้แต่เล็กน้อย สะสมรายได้ของลูกอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ให้การจดจำระลึกถึงของลูกเป็นเช่นนั้นที่จะมีความเงียบสงบ

2. เพื่อที่จะทำให้ร่างกายของลูกมีสุขภาพพลานามัยที่ดี อย่าได้ซุบซิบนินทากับเพื่อนร่วมทางของลูกเมื่อลูกท่องเที่ยวไปทั่ว, แต่ทำให้ตนเองนิ่งเงียบและแข่งขันในการจดจำระลึกถึงพ่อ รับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความสำเร็จโดยการมีศรัทธาในสติปัญญาและจบสิ้นใยมงมของความคิดที่อ่อนแอ จนกระทั่งเวลานี้, ความคิดที่อ่อนแอปรากฏขึ้นมาในลูกๆ ส่วนใหญ่ พวกเขาคิดว่า ฉันไม่รู้ว่าจะบางสิ่งจะเกิดขึ้นหรือไม่, หรืออะไรจะเกิดขึ้น ความคิดที่อ่อนแอเหล่านี้กลายเป็นกำแพง และความสำเร็จก็ซ่อนอยู่เบื้องหลังกำแพงนี้ มายาถักใยมงมของความคิดที่ไร้ประโยชน์และลูกก็กลับมาติดกับอยู่ในใยมงม นั่น ดังนั้นการมีศรัทธาในสติปัญญาของลูกกลับมาช่วยชนะและมีสิทธิ์โดยกำเนิดของความสำเร็จ, และดังนั้นจบสิ้นความคิดที่อ่อนแอ

คติพจน์: ให้เปิดตาที่สามของลูก, ตาภูเขาไฟของลูก และมายาจะกลับมาไร้พลัง

*** โอม ชานติ ***